

Klimatilpasning som tverrsektorielt
prosjekt: pulverisering eller identifisering
av ansvar? Erfaringer fra statlig arbeid med
klimatilpasning i Norge

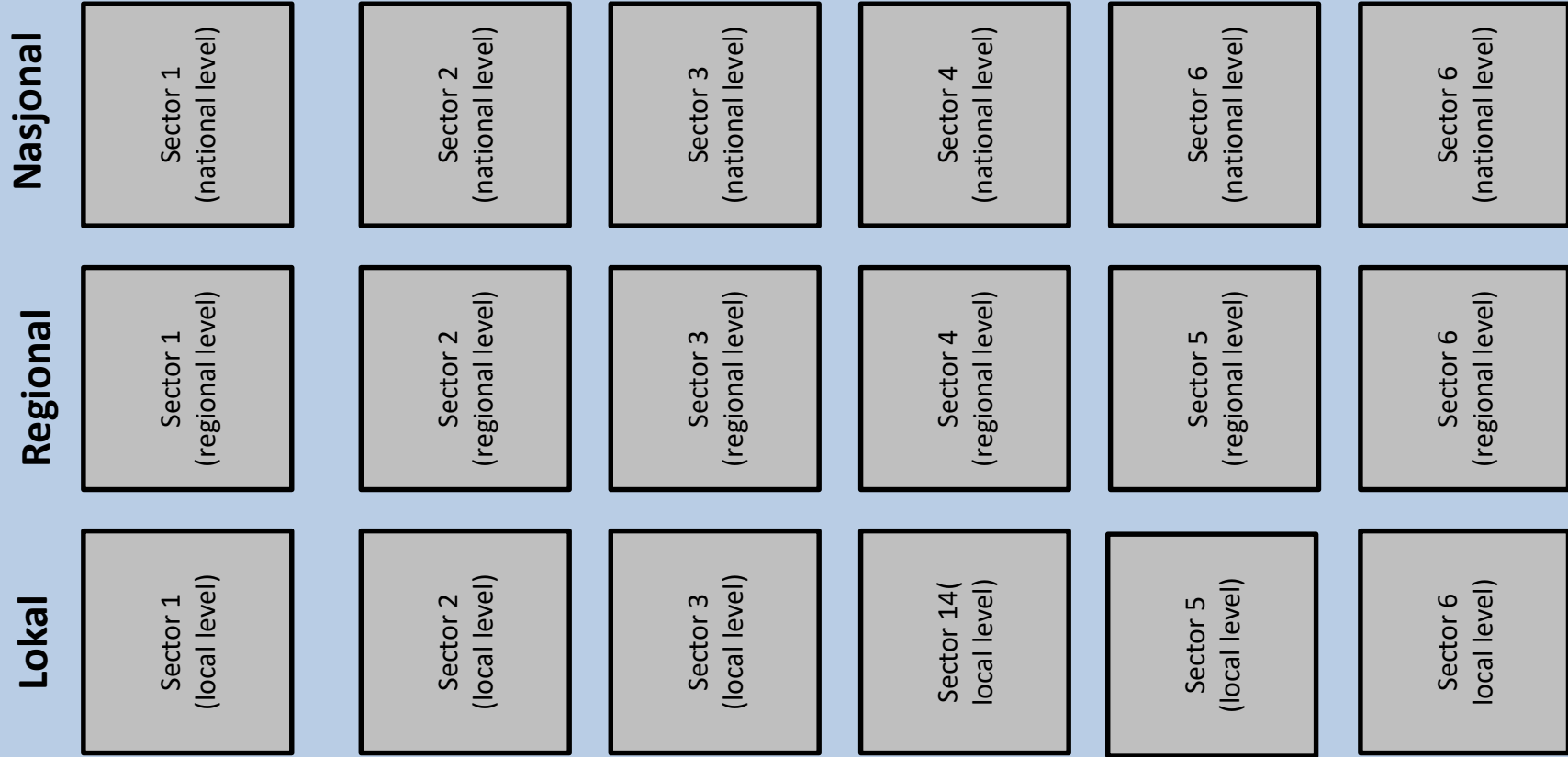
Presentasjon under Theme 2A: "Hur kan politiker stödja
klimatanpassning i Norden?"

5th Nordic Conference on Climate Change Adaptation
"Nordic solutions for robust societies"
Norrköping, Sverige 23-25 oktober 2018

Carlo Aall

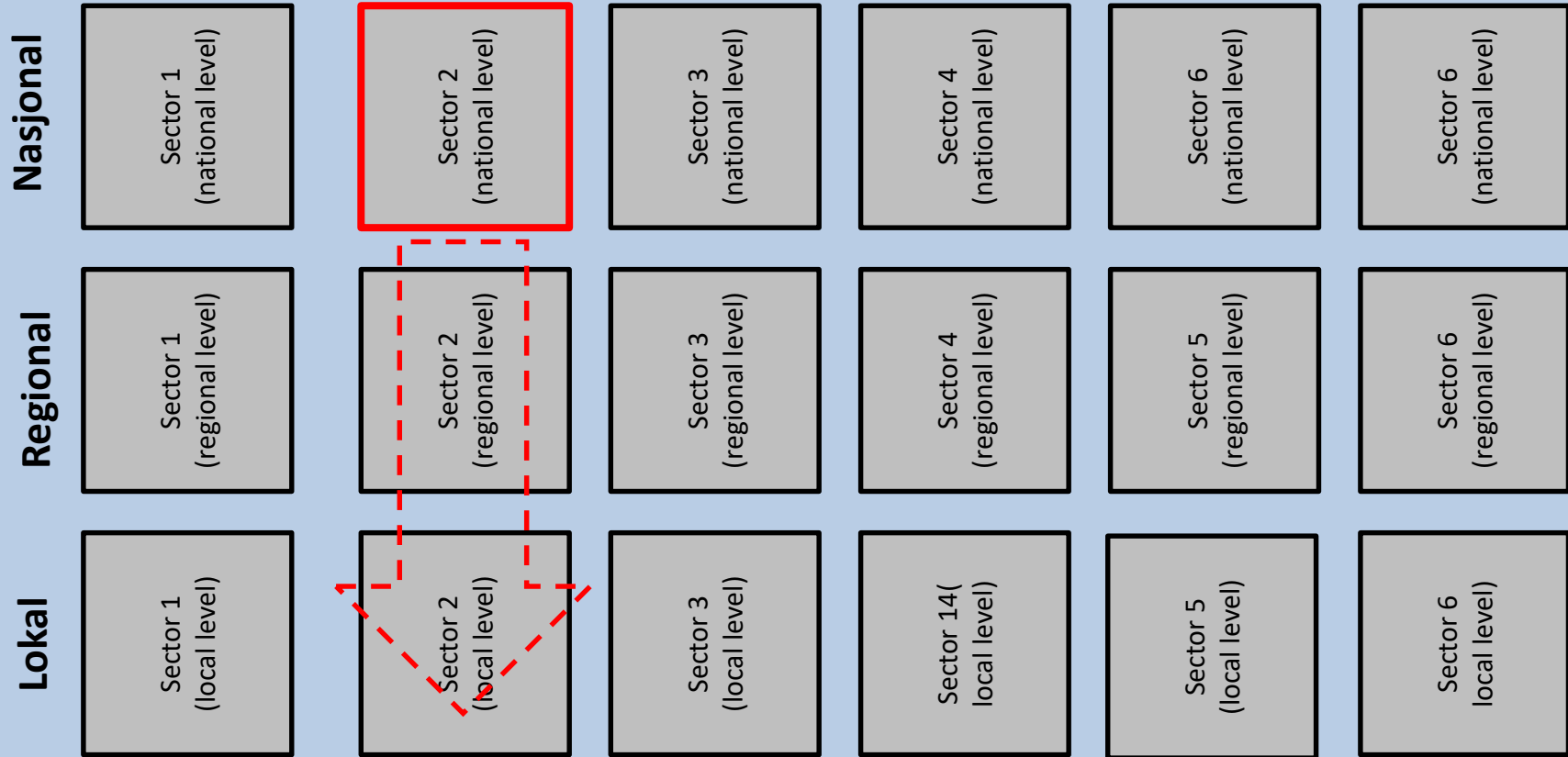
Senior researcher at Western Norway Research Institute, Norway
Head of research at the Norwegian Research Centre on Sustainable Climate Change
Adaptation (in preparation)
Professor in sustainable development at Western Norway University of Applied
Sciences (HVL)

Veien til suksess: Sektor implementering eller «environmental policy integrering» (EPI)?

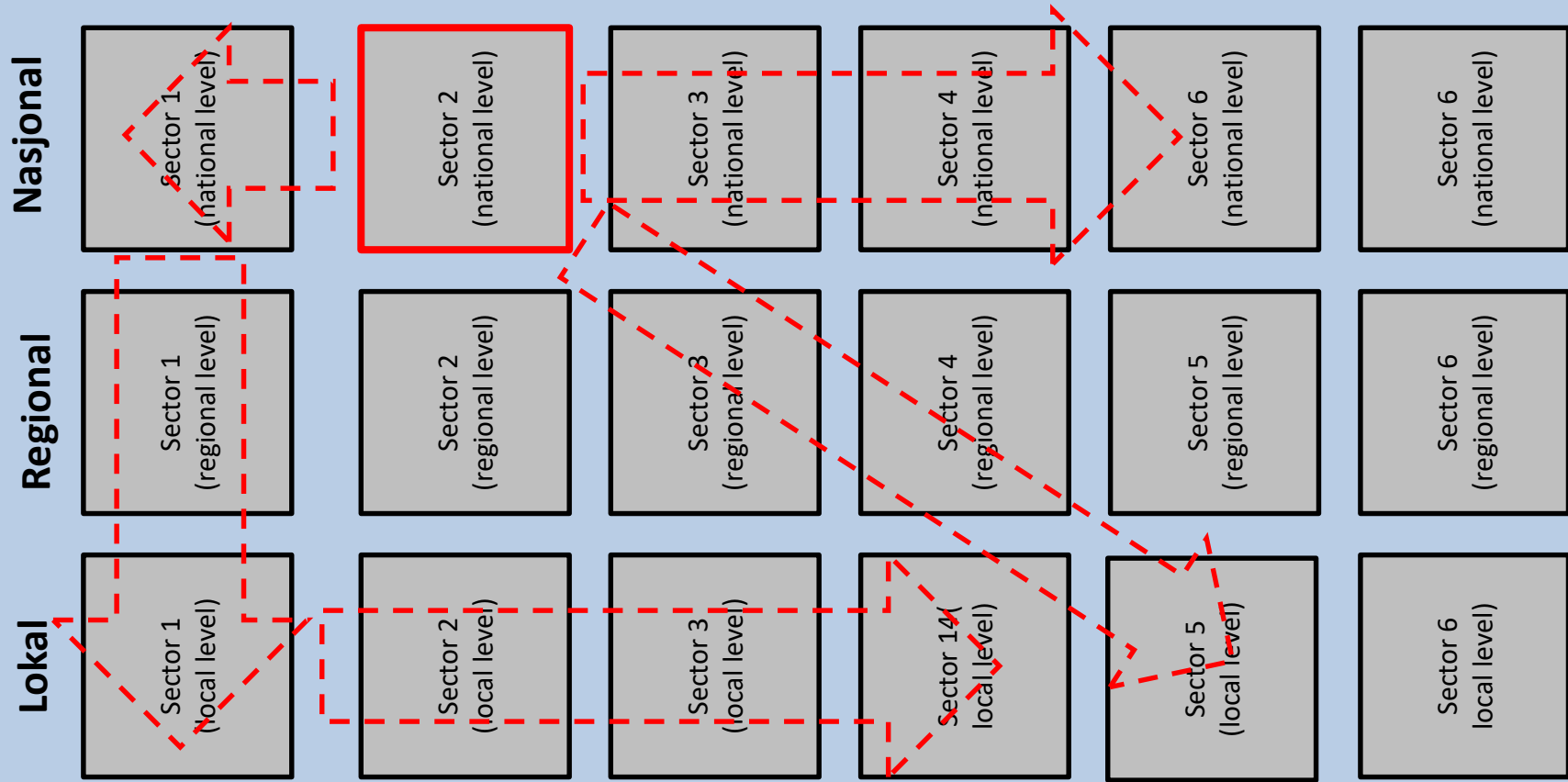

Alternativ 1: Sektor implementering

Sektor implementering

Alternativ 2: policy integrering

Hvorfor EPI – og hva kan vi forvente?

- **Hvorfor EPI?**

- “Policy integration has in recent years gained recognition as a central principle in environmental policymaking in many western countries, partly because conventional environmental policy – that is, policies implemented by designated environment policy institutions like the Ministry of environment and alike - has proven unable to deliver according to set environmental goals”

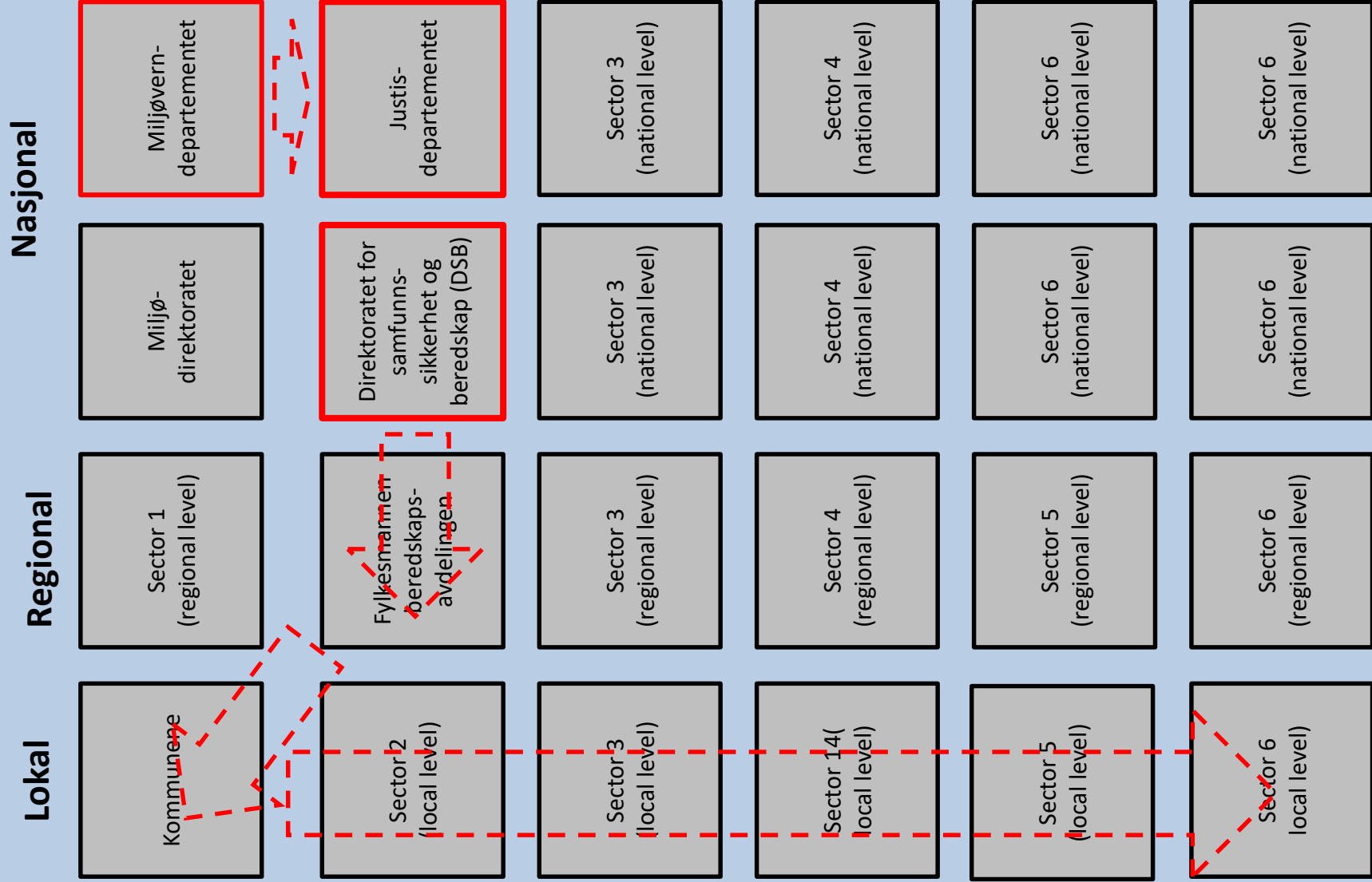
Lafferty and Hovden, 2003

- **Hva har EPI klart å produsere?**

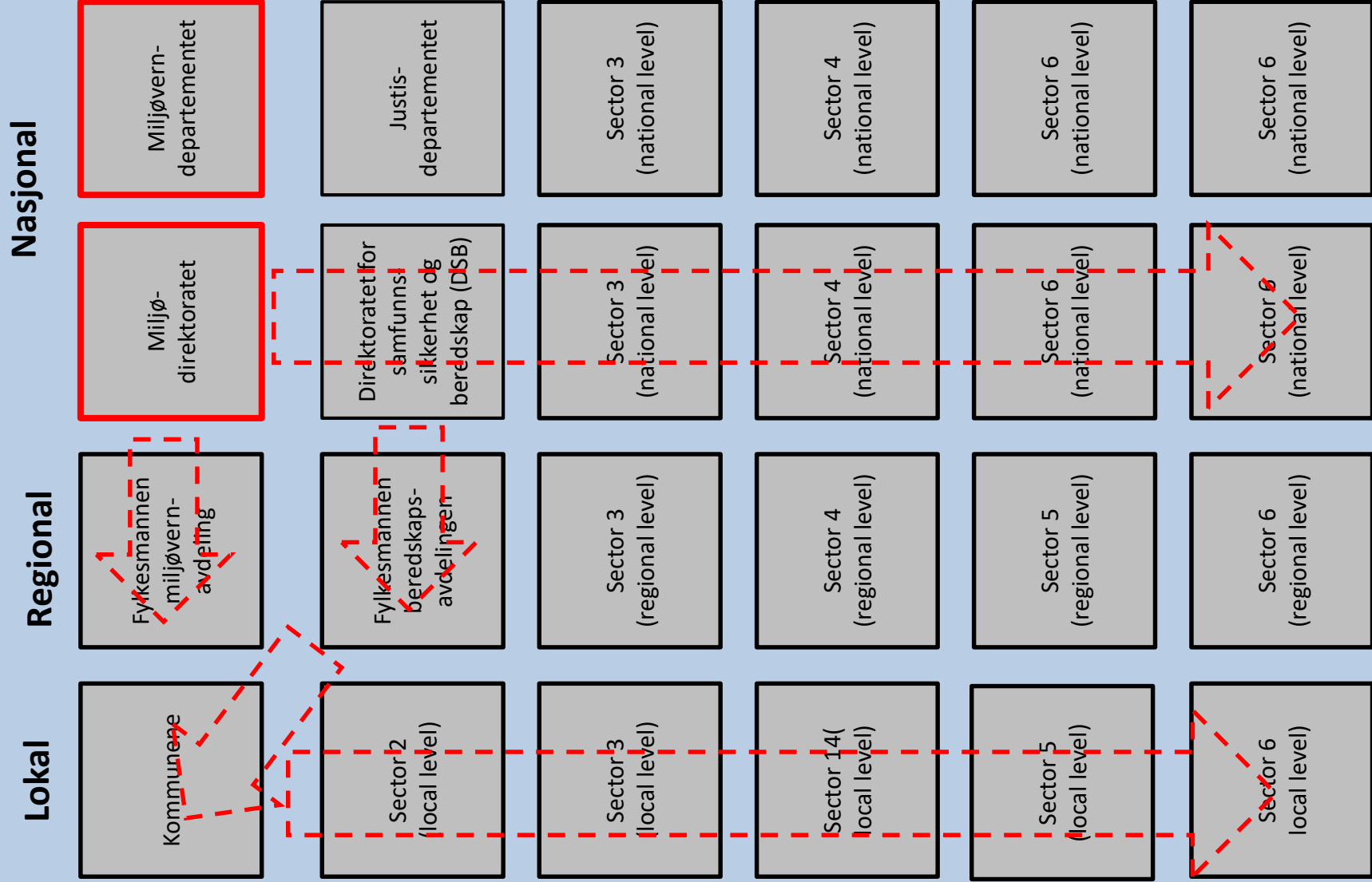
- “There is a lack of political will to give priority to environmental concerns, and the opportunities to force EPI upon actors are limited as environmental governmental ministries often lack the authority, power and resources to do so”

Aall, et al, 2015

Klimatilpasningen i Norge 2007-2014

Klimatilpasningen i Norge 2014 →

Hva er situasjonen i dag?

Suksesskriterier	Status
Strong political commitment at the highest level of policymaking	<ul style="list-style-type: none"> • Stortingsmelding om klimatilpasning (2011) • En rekke sektormeldinger som også omhandler klimatilpasning • Egen Klimalov med krav om rapportering av arbeidet med klimatilpaning
Routines as central institutional catalysts located within the government administration in charge of enforcing environmental policy integration	<ul style="list-style-type: none"> • Vertikal integrering: Mulighet for innsigelser til kommunale arealplaner • Horisontal integrering nasjonalt: Ingen sterke styringsmidler
Routines for evaluating the success of policy integration	<ul style="list-style-type: none"> • Ingen egne rutiner for å måle suksess for policy integrering. • Nasjonal rapportering av sektorvis innsats (iflg krav i Klimaloven)
Routines for cooperation and the exchange of policy feedback mechanisms horizontally (between relevant policy sectors) and vertically (between different levels of government)	<ul style="list-style-type: none"> • Vertikal integrering: Ingen formelle strukturer • Horisontal integrering: Etablert en tverrdirektorat koordineringsgruppe
Continuously broad consultations of all relevant stakeholders	<ul style="list-style-type: none"> • Nasjonalt seminar annet hvert år • Nasjonalt nettsted og facebook gruppe • Kommune-nettverk med foregangskommuner
Relevant policy means available for the involved actors, like planning instruments, regulatory instruments etc	<ul style="list-style-type: none"> • Plavirkemidler (bygg og arealplan) vel utviklet • Utilstrekkelige økonomiske midler til vedlikehold av fysisk infrastruktur og sikringstiltak mot naturskade • Ingen virkemidler på tilpasning til grenseoverskridende klimasårbarhet
Clear goals and establish clear indicators to monitor goal achievements	<ul style="list-style-type: none"> • I begrenset grad utviklet

Observasjoner

- Arbeidet med å koordinere klimatilpasning på tvers av ulike sektorer i forvaltningen er styrket det siste tiåret
- Det er etablert gode horisontale møte- og rapporteringsrutiner på tvers av direktoratene og fagetatene
- Men i tråd med funn fra andre studier av politikkområder som er avhengig av en stor grad av tverrsektoriell samordning, er også klimatilpasning preget av utfordringer på nettopp graden av koordinering og samordning.
 - Den statlige forvaltningen er grunnleggende organisert med sterke sektordepartementer med tilhørende direktorater samt relativt svake samordningsdepartementer, og forvaltningen fremstår derfor gjerne som oppsplittet (Difi, 2014)
- En økning i antall faglig uavhengige organer som er skjermet fra politisk instruksjon, kan også bidra til å svekke mulighetene for samordning

Referanser

Aall, C., Todds, R., Sælensminde, I., Brendehaug, E. (2015): Introducing the concept of Environmental Policy Integration into the discourse on Sustainable Tourism: A way to improve policymaking? *Journal of Sustainable Tourism*. Volume 23, Issue 7: 977-989 DOI:10.1080/09669582.2015.1032300

Difi (2014): «Mot alle odds? Veier til samordning i norsk forvaltning». Oslo: Direktoratet for forvaltning og ikt. https://www.difi.no/sites/difino/files/mot-alle-odds.-veier-til-samordning-i-norsk-forvaltning-difi-rapport-2014-7_0.pdf

Lafferty, W.M. & Hovden, E. (2003). Environmental Policy Integration: Towards an Analytical Framework. *Environmental Politics*, 12 (3), 1-22.

Swartling, Å., Nilsson, M. Engström, R. & Hagberg, L. (2007). Theory and Methodology for EPI Analysis. In Nilsson, M. & Eckerberg, K (eds.). *Environmental Policy Integration in Practice. Shaping Institutions for Learning*. London: Earthscan.